

รศ.เพ็ญจันทร์ รวิยะวงศ์. (2563, มกราคม-มิถุนายน), ความมั่นคงทางอาหารของครัวเรือนเกษตรกรในจังหวัดน่าน : วารสารบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ราชชมงคลล้านนา. 8 (1) : 25-36

ผลการวิจัย พบว่าความมั่นคงทางอาหารของครัวเรือนเกษตรกรในจังหวัดน่านในภาพรวมพบว่า ครัวเรือนสวนใหญ่ร้อยละ 39.17 มีความมั่นคงทางอาหารในระดับมาก ครัวเรือนเกษตรกรสวนใหญ่ร้อยละ 68.33 มีความมั่นคงของการมีอาหารในระดับต่ำ เนื่องจากที่ดินทำกินมีน้อยผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลผลิตต่อไร่ของจังหวัดน่านและมีปริมาณข้าวสำรองต่ำ จึงควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงบำรุงดินให้มีคุณภาพ เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกมีน้อย มีจำกัด การขยายพื้นที่เพาะปลูกไม่สามารถทำได้ การที่ผลผลิตต่อไร่ต่ำอาจเนื่องจากปริมาณน้ำฝนน้อยในฤดูเพาะปลูกภัยพิบัติอื่น ๆ การทำนาได้ปีละครั้งและคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ข้าว

ครัวเรือนเกษตรกร ควรดำเนินการดังนี้

1. วางแผนก่อนซื้ออาหาร
2. ประกอบอาหารรับประทานเองในครอบครัวทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย
3. ควรมีการผลิตอาหารเองได้ตลอดปีและสามารถเก็บไว้ใช้ได้ทุกเมื่อเมื่อมีความต้องการ
4. ประมาณการค่าใช้จ่ายอาหารไวลวงหน่าจะทำให้ได้อาหารตามความจำเป็นและต้องการ
5. ควรบันทึกรายรับรายจ่ายของครัวเรือนจะทำให้ควบคุมรายจ่ายได้
6. ปลูกพืชผักสวนครัวทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายและปลอดภัยจากสารปนเปื้อน
7. ลดการซื้ออาหารที่ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกายจะทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายและสร้างพฤติกรรมกรมการ

บริโภคอาหารที่ดี

8. การสร้างนิสัยการบริโภคที่ดีคือการบริโภคอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการมากกว่าอาหารที่มีราคาแพงแต่มีคุณค่าน้อย
9. ทำเกษตรแบบผสมผสานแทนการปลูกพืชเชิงเดี่ยวเน้นการปลูกที่เป็นพืชอาหาร
10. การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พืชเพื่อใช้ปลูกต่อการดำเนินงานโครงการของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานสนับสนุนอื่น ๆ ในการแก้ปัญหาความมั่นคงทางอาหารของครัวเรือนเกษตรกรในจังหวัดน่าน ควรเป็นโครงการเกี่ยวกับระบบชลประทานเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำทำนาได้อย่างพอเพียง

